

**KOMUNIKAT NR 54
PREZESA URZĘDU LOTNICTWA CYWILNEGO**

z dnia 23 sierpnia 2011 r.

w sprawie zdarzenia lotniczego Nr 990/10

Na podstawie § 31 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie wypadków i incydentów lotniczych (Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 225), w związku z zarządzeniem nr 14 Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie wprowadzenia klasyfikacji grup przyczynowych zdarzeń lotniczych (Dz. Urz. ULC z 2006 r. Nr 10, poz. 43) ogłasza się, co następuje:

1. Wypadek lotniczy, który wydarzył się w dniu 2 września 2010 r., na spadochronie Voyager 280, klasyfikuję do kategorii:

**„Czynnik organizacyjny”
w grupie przyczynowej: „System szkolenia
– O2”.**

2. Opis okoliczności wypadku:

Aeroklub regionalny zorganizował skoki spadochronowe, z wykorzystaniem samolotu An-2. Uczeń-skoczek wykonywał w tym dniu 2 skok na zadanie A/II/S (skoki doskonalące wolne spadanie, wysokość skoku 3000 m, opóźnienie 45 s). Przed skokiem, skoczek wyrzucający ustalił z pilotami kierunek i punkt zrzutu. Kurs lotu samolotu określili pod kątem 90° do kierunku wiatru równoległe do pasa startowego. Na wysokości 3000 m pilot wyszedł na kurs do zrzutu używając GPS. Pilot dał sygnał dźwiękowy, oznaczający, że samolot znajduje się nad punktem zrzutu. Skoczek wyrzucający zdał się całkowicie na doświadczenie pilota i nie sprawdził wzrokowo, gdzie faktycznie znajduje się samolot. Punkt zrzutu określony przez pilota był około 1000 m za daleko od prawidłowego. Opuszczenie samolotu przez skoczków odbyło się prawidłowo. Uczeń-skoczek po otwarciu spadochronu kierował się do lotniska. Niestety silny wiatr i miejsce skoku uniemożliwiły mu dołot do lotniska. Uczeń-skoczek lądował poza lotniskiem w terenie trawiastym. W wyniku przyziemienia na nierówność terenową,

uczeń-skoczek doznał poważnego uszkodzenia ciała (złamanie prawej kości piszczelowej). Poszkodowanego odwieziono karetką do szpitala, gdzie udzielono mu niezbędnej pomocy lekarskiej. Przerwano skoki i omówiono zdarzenie ze skoczkami uczestniczącymi w skokach.

Uczeń-skoczek spadochronowy, lat 62, wykonał 395 skoków.

Prędkość wiatru przyziemnego podczas skoków wynosiła ok. 6 m/s, a na wysokości 1000 m ok. 10 m/s.

3. Przyczyny zdarzenia lotniczego:

Państwowa Komisja Badania Wypadków Lotniczych, zwana dalej „PKBWL”, ustaliła, że przyczynami wypadku były:

- błędne określenie punktu zrzutu przez pilota;
- brak kontroli faktycznego punktu zrzutu przez wyrzucającego;
- lądowanie ucznia-skoczka poza lotniskiem na nierównym podłożu, co spowodowało doznanie przez niego obrażeń ciała.

Okolicznością sprzyjającą zaistnieniu zdarzenia lotniczego był niezgodny z dobrą praktyką nalot na punkt zrzutu, który powinien być wykonywany pod wiatr.

4. Zalecenia PKBWL dotyczące bezpieczeństwa:

PKBWL zaakceptowała zastosowane środki profilaktyczne opracowane przez organizatora skoków polegające na:

Przeprowadzeniu szkolenia ze wszystkimi skoczkami mającymi uprawnienia wyrzucającego z zakresu czynności wykonywanych na pokładzie samolotu i określania punktu zrzutu skoczków.

Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego
Grzegorz Kruszyński